

W książce dokonano analizy funkcjonowania G20 na poziomie przywódców państw jako relatywnie nowego, istniejącego od 2008 roku, klubu współpracy międzynarodowej, będącego zarazem systemowym centrum globalnej sieci powiązań. *Signum specificum* grupy jest umiejętność łączenia się i wspólnego działania przez państwa na różnych poziomach, co stanowi zmianę jakościową w porównaniu do powolnego i mało elastycznego funkcjonowania organizacji międzynarodowych powstałych po II wojnie światowej.

Książka składa się z trzech części. Pierwsza z nich została skoncentrowana na warunkach wyłonienia się globalnego zarządzania, wyjaśnieniu tego fenomenu od strony pojęciowej, teoretycznej, a także ukazaniu głównych jego aren, aktorów i zależności.

W drugiej części ukazano genezę i ewolucję G20, począwszy od jej form załączkowych, za które uznano G7 i G8, koncentrując się na roli grupy dwudziestu jako „kotwicy” anty kryzysowej. Ukazano też podobieństwa i różnice między G8 a G20 na szczeblu liderów, perspektywy rozwoju relacji między tymi klubami państw w oparciu o trzy modele interakcji, a także wskazano na propozycje usprawnienia działania G20. Ponadto w tej części pracy spojrzenie na grupę zostało poszerzone o próbę umieszczenia jej w przestrzeni pojęciowej i teoretycznej.

W trzeciej części pracy zanalizowano i poddano ocenie funkcjonowanie grupy dwudziestu w praktyce, to znaczy na kolejnych szczytach przywódców oraz w czasie przypadającym między ich przeprowadzeniem.

Marek Rewizorski

doktor nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce, prawnik, adiunkt w Instytucie Historii i Politologii Akademii Pomorskiej w Słupsku. Absolwent politologii (2003, specjalność: stosunki międzynarodowe) i prawa (2004, specjalność: prawo cywilne materialne) na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ukończył studia podyplomowe z zakresu politologii i historii najnowszej (w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu). Członek Polskiego, Brytyjskiego i Europejskiego Towarzystwa Studiów Międzynarodowych, a także Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych. Jeden z redaktorów czasopisma „International Relations and Diplomacy”, recenzent m.in. w czasopismach: „Journal of International Relations and Development”, „Rocznik Integracji Europejskiej”, „Refleksje”, „Stosunki Międzynarodowe – International Relations”, „Przegląd Zachodni”. Ekspert portali Nowa Politologia i uniaeuropa.org z dziedziny stosunków międzynarodowych i studiów europejskich. Współpracownik G8/G20 Research Group. Wykładał m.in. w Instytucie Politologii i Zarządzania Uniwersytetu w Tallinie. Autor ośmiu książek, w tym trzech w języku angielskim, oraz licznych analiz, studiów i artykułów. Zainteresowania naukowe: międzynarodowe stosunki gospodarcze, zwłaszcza zagadnienia związane z regionalizacją i globalizacją gospodarki światowej, problematyka global economic governance, teoria stosunków międzynarodowych, instytucje międzynarodowe, bezpieczeństwo ekonomiczne.

Spis treści:

Wprowadzenie

Część I. Globalne zarządzanie w perspektywie konceptualnej i teoretycznej

1. W kierunku globalnego zarządzania – uwagi ogólne
 - 1.1. Rekonfiguracja anarchiczności środowiska międzynarodowego – zjawiska, procesy, oddziaływania
 - 1.1.1. Globalizacja
 - 1.1.2. Wzrost znaczenia państw spoza zachodniego kręgu kulturowego
 - 1.1.3. Kształtowanie się nowego ładu międzynarodowego
 2. Analiza i interpretacja pojęcia „globalne zarządzanie”
 - 2.1. Nieglobalne zarządzanie
 - 2.2. Globalne niezarządzanie
 - 2.3. Globalne zarządzanie a polityka
 - 2.4. Trzy ujęcia globalnego zarządzania
 - 2.4.1. Ujęcie analityczne
 - 2.4.2. Ujęcie normatywne
 - 2.4.3. Ujęcie krytyczne
 - 2.5. Czym jest globalne zarządzanie?
 3. Aktorzy i areny globalnego zarządzania
 - 3.1. Uwagi ogólne
 - 3.2. Aktorzy globalnego zarządzania
 - 3.3. Areny globalnego zarządzania
 4. Globalne zarządzanie w perspektywie teoretycznej
 - 4.1. Globalne zarządzanie w perspektywie liberalizmu
 - 4.2. Globalne zarządzanie w perspektywie konstruktywizmu społecznego
 - 4.3. Globalne zarządzanie w perspektywie transnarodowego materializmu historycznego

Część II. G20 jako aktor globalnego zarządzania

1. Od G7 do G20 – ewolucja globalnego zarządzania
 - 1.1. Geneza i ewolucja G7
 - 1.2. Kwestia rosyjska i utworzenie G8
 - 1.3. Kryzysy finansowe, gospodarki wschodzące i wyłonienie się G20
 - 1.4. G20 na poziomie ministerialnym
 - 1.5. G20 na poziomie przywódców państw
 - 1.6. G8 – G20: pragmatyczne partnerstwo w dobie globalnego zarządzania?
 - 1.6.1. Podobieństwa
 - 1.6.2. Różnice
 - 1.6.3. Scenariusze rozwoju wzajemnych relacji
 2. G20 w perspektywie konceptualnej i teoretycznej
 - 2.1. Od kontestacji do akceptacji – cztery spojrzenia na G20
 - 2.1.1. G20 a komitety sterujące
 - 2.1.2. G20 – próba systematyzacji stanowisk
 - 2.2. Tradycyjne teorie G20 Governance
 - 2.2.1. G20 Governance w perspektywie realistycznej
 - 2.2.2. G20 Governance w perspektywie liberalnej
 - 2.2.3. G20 Governance w perspektywie krytycznej

- 2.2.4. G20 Governance w perspektywie konstruktywistycznej
- 2.3. Nowe teorie G20
 - 2.3.1. Teoria złożonych systemów adaptacyjnych
 - 2.3.2. Teoria klubów państw
 - 2.3.3. Teoria układów sieciowych
- 2.4. W kierunku modelu G20 Governance
 - 2.4.1. Ewolucja i przyczyny wyłonienia się G20 Governance
 - 2.4.2. Istota modelu G20 Governance
 - 2.4.3. Wnioski

Część III. G20 w praktyce. Przebieg i rezultaty szczytów na poziomie przywódców państw (2008–2010)

- 1. Szczyt przywódców państw G20 w Waszyngtonie
 - 1.1. Droga do pierwszego szczytu przywódców G20
 - 1.2. Przebieg, rezultaty i ocena szczytu
- 2. Szczyt przywódców państw G20 w Londynie
 - 2.1. Droga do drugiego szczytu przywódców G20
 - 2.2. Przebieg, rezultaty i ocena szczytu
- 3. Szczyt przywódców państw G20 w Pittsburgu
 - 3.1. Droga do trzeciego szczytu przywódców G20
 - 3.2. Przebieg, rezultaty i ocena szczytu
- 4. Szczyt przywódców państw G20 w Toronto
 - 4.1. Droga do czwartego szczytu przywódców G20
 - 4.2. Przebieg, rezultaty i ocena szczytu
- 5. Szczyt przywódców państw G20 w Seulu
 - 5.1. Droga do piątego szczytu przywódców G20
 - 5.2. Przebieg, rezultaty i ocena szczytu

Zakończenie

Bibliografia